

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoP/34/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113225436
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fiľakovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113225436.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fiľakovského a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci starostlivosti súdu o mal. S. E., nar. X.X.XXXX, bytom pri matke, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Nám. slobody 5, Vranov nad Topľou, na návrh matky: M. H., nar. X.X.XXXX, bytom O. XXX, za účasti otca: S. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, zastúpeného JUDr. Mikulášom Drobňákom, advokátom, M. R. Štefánika 873/204, Vranov nad Topľou, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca a matky proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou z 10.7.2014 č. k. 8P/43/2014-53, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Matka sa podaným návrhom domáhala zvýšenia výživného u maloletého Z. zo sumy 150 na sumu 200 Eur mesačne a u maloletého M. S. zo sumy 120 Eur na sumu 200 Eur mesačne, začínajúc dňom 1. 5. 2013. Uviedla, že od poslednej úpravy výživného uplynuli takmer tri roky, maloleté deti povyrástli a doterajšie výživné nepostačuje na úhradu nákladov spojených s uspokojovaním ich základných potrieb.

Otec vo svojom písomnom vyjadrení s návrhom matky súhlasil.

Kolíznym opatrovníkom navrhol zvýšiť výživné berúc do úvahy vek a odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako aj schopnosti a možnosti otca.

Vo veci rozhodol Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 27P/322/2013-136 zo dňa 28. 01. 2014 tak, že zvýšil výživné na maloletého Z. zo sumy 150 Eur mesačne na sumu 200 Eur mesačne a na maloletého M. S. zo sumy 120 Eur mesačne na sumu 200 Eur mesačne počnúc dňom 01. 05. 2013. Určil dlžné výživné za obdobie od 01. 05. 2013 do 31. 01. 2014 na maloletého Z. v sume 450 Eur a na maloletého M. S. v sume 720 Eur a umožnil otcovi toto dlžné výživné splácať v splátkach po 30 Eur mesačne na každé dieťa. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť v prípade postupu podľa ust. § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, je zmena pomerov. Musí ísť o podstatnú zmenu oproti poslednej úprave výživného. Súd dospel k záveru, že návrh matky je oprávnený.

Zmenu pomerov videl v tom, že od poslednej úpravy výživného uplynuli tri roky. Obe deti sú v školskom veku a aj keď otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, jeho pravidelný mesačný príjem sa výrazne zvýšil a je v schopnostiach a možnostiach otca uhrádzať výživné tak, ako bolo uvedené v rozsudku. Je pravdou, že sa mierne zvýšil aj príjem matky od poslednej úpravy. Odôvodnil výšku dlžného výživného. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p. a tým, že ide o konanie, ktoré bolo možno začať aj bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec. Uviedol, že situácia, možnosti a schopnosti odporcu sa od podania návrhu na zvýšenie výživného a od začiatku decembra 2013 podstatným spôsobom zmenili, nakoľko otcov priemerný čistý mesačný príjem už nie je vo výške 4 757 Eur. Odporcov priemerný hrubý mesačný príjem je od augusta 2014 vo výške 1 931,50 Eur brutto, čo predstavuje cca 1 559 Eur po zdanení a odvodoch. Uvedená skutočnosť mala za následok nemožnosť odporcu splácať výživné na mal. deti Z. a M. S. vo výške určenej rozsudkom súdu prvého stupňa Uviedol, že jeho pravidelné mesačné náklady predstavujú nasledovné položky: hypotéka 450 Eur, náklady na bývanie 250 Eur, lízing automobilu 202 Eur, pohonné hmoty do automobilu 150 Eur, škôlka pre dve mal. deti 200 Eur, krúžky pre obe mal. deti 50 Eur, strava, ošatenie 400 Eur, výdavky na kultúru a šport 60 Eur, telefón a internet 30 Eur, súčasné výživné na mal. Z. a M. S. 270 Eur, čo je celkovo 2 062 Eur, čo predstavuje čistý mesačný príjem otca. Otec je nútený každý mesiac siahnuť na svoju finančnú rezervu, ako aj na úspory svojej manželky, z ktorej hradí vzniknutý záporný rozdiel približne 500 Eur mesačne medzi príjmami a výdavkami. Finančná rezerva bude čoskoro vyčerpaná vzhľadom na presahujúce a každomesačne opakujúce sa platby. Aj počas dočasného zamestnania v zahraničí má otec podstatné náklady s pravidelnou mesačnou prevádzkou ďalšej domácnosti a potrieb rodiny v zahraničí, ktoré boli podstatne vyššie ako na Slovensku. Poukázal na výdavky matky mal. detí a jej príjmy a uviedol, že matke zostáva rezerva na životné náklady vo výške 633 Eur. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil alebo zmenil tak, že návrh na zvýšenie výživného zamietne.

Matka sa k podanému odvolaniu vyjadrila tak, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny. Uviedla, že otcova životná situácia sa zmenila len narodením syna O.. So svojou manželkou žil v spoločnej domácnosti aj pred uzavretím manželstva, kde jeho uzavretie nemalo vplyv na finančnú situáciu. Uviedla, že otec pri uvádzaní výšky príjmov a výdavkov neuvádza príjem manželky. Rovnako nepravdivo uvádza všetky svoje majetkové pomery, ktoré vyplývajú zo spisu a z jednotlivých podaní (nehnutelnosti, automobily, úspory). Otec bol dvakrát zamestnávateľom vyslaný do zahraničia na dobu 1 roka do Iraku a Afganistanu, pričom výška jeho príjmu mohla byť počas vyslania približne rovnaká ako počas jeho posledného vyslania do Anglicka. Z tohto príjmu však svojim mal. deťom zvýšené výživné neposielal. Rovnako je nepravdivé tvrdenie otca o tom, že v čase, keď súhlasil s návrhom ešte nevedel, že jeho situácia sa vo veľmi blízkej dobe zmení, pretože e-mailom dňa 14. 12. 2013 oznamoval súdu, že predpokladaný návrat na Slovensko je v máji 2014. Uviedla, že ak by okresný súd chcel striktné vychádzať len z príjmu odporcu a z jeho majetkových pomerov, určil by výživné na mal. deti v podstatne vyšších sumách. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, rozsudok súdu prvého stupňa je podľa názoru odvolacieho súdu vecne správny.

V čase vyhlasovania rozsudku súdu prvého stupňa bolo bez akýchkoľvek pochybností, že príjem odporcu, ktorý v tom čase bol vo výške cca 5 000 Eur mesačne, postačoval na platenie výživného vo výške 2 x 200 Eur mesačne aj vzhľadom na dve ďalšie vyživovacie povinnosti otca. Otec v podanom odvolaní tvrdí, že jeho pomery sa počnúc od augusta 2014 (teda po vyhlásení rozsudku) zmenili a z tohto dôvodu je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť. Z odvolania otca však vyplýva, že má úspory, ktorými vykrýva zníženie svojho príjmu. Aj úspory sú majetkom, na ktorý je potrebné pri rozhodovaní o výživnom prihliadať. Z podania otca z 24.1.2015 vyplýva, že úspory ešte nevyčerpal. Vzhľadom na existenciu týchto úspor je rozhodnutie súdu prvého stupňa správne aj po znížení pravidelného príjmu otca - je v možnostiach otca súdom určené výživné platiť. Preto odvolací súd postupom podľa ust. § 219 ods. 1 OSP rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224ods. 1 OSP a ust. § 146 ods. 1 písm. a) OSP vzhľadom na to, že ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.